

ברוך שאמר והיה העולםגוסח הברכה

ברוך שאמר והיה העולם ברוך הוא בראשית ברוך אומר ועשה ברוך גור ומקים ברוך מרחם על הארץ ברוך מרשם על הבריות ברוך
משלם שבר טוב ליראיו ברוך כי לער וקיים לנצח ברוך פודה ומצל ברוך שמו ברוך אתה ה' אלקיינו מלך העולם האל אב הרחמן המהלהל בפי עמו
משבח ומפאר בלשון חסידייו ובעדינו ובשרי זוז עבדך נהלך ה' אלקיינו בשבחות ובומריות ונגדן ונשבחך ונפארך ונוכיר שמק ונמליך מלכנו
אלקיינו יחיד ח' העולמים מלך משובח ומפאר עד שעוד שמו הגדול ברוך אתה ה' מלך מהלהל בתשבחות

תהלים פרק לג, א-ככ

(א) רגננו צדיקים בה' לישראל נאה תהלה: (ב) הוזו לה' בקבור בנבול עשור זמרו לו: (ג) שירו לו שיר חדש בטיטיבו בגנו בתרועה: (ד) כי ישך צבר
ה' וכל מעשיהם באמנה: (ה) אקב צקה ומפטט קסיד ה' מלאה הארץ: (ו) בקדב ה' שמים בעשו וברוח פיו כל צבאים: (ז) לנו בגד מי הרים נמון
באזרות תהומות: (ח) ייראו מה' כל הארץ מאננו יגورو כל ישבי מבל: (ט) כי היא אמר ונגיד היא צינה ונעמדו: (י) ה' הופיע עצת גוים בגדים
מחשבות עמי: (יא) עצת ה' לעוזם תעמד מחשבות לבו לדור ודור: (יב) אשורי הגוי אשר ה' אלקיין קעם בחור לנתקלה לו: (יג) משימים הפט ה' ראה
את כל בני הארץ: (יד) מפקון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ: (טו) הוצר יחד לכם המבון אל כל מעשיכם: (טו) אין הפלגה נושא ברב קיל גבור
לא ייאל בברב פה: (יז) שקר הפטום לתשועה וברב סילו לא מלוט: (יח) הבה עין ה' אל יראיו למיניהם לחסדו: (יט) להציל מפניה נפשם ולקיותם
ברך: (כ) נפשנו חקתה לה' אוננו ומננו הוא: (כא) כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: (כב) יי' חסיך ה' עליינו באשר יחולנו לך:

רד'ק תהלים פרק לג פסוק ט

(ט) כי טוב אלמך ומי טוב קמה ויונמו. אם תלות הפליך לו ות עול סגעין דקלת הנעלם. לו על סגעין המכ למלוי: ט' הפל עלת גוים. ה' מלוי:
כי טוב כלל למת הנעלם, וכינוי סכל, וזה כה כלל לנטות כגעין טשלט מממה קטול ומא לסתו, כי ט' יטיה ויונמו ולט' יכול כלל לדהות
גיזוותיו הבזהות עלו ל' בכח ול' כנען. ומה טיהזוב תוכ' לנזות נחתתולתיו, הס' למ' וללה הכלל ל' יטיה. ח'טו כלל:

ספר שבלי הלקט עניין תפילה סימן ז

וכتب ר' בנימין אחוי נר' בשם הר' מאיר נר' בברוך שאמר ייש נשירה ברכות קודם שיתחוויל ברכות פסוקי דזמרא כנגד נשירה מאמורות שבין נברא והעולם
לפי שציריך לטוף שבחו של הקדוש ברוך הוא כמו שאמרו לשלים יסדר אדם שבחו של הקדוש ברוך הוא ואחריו כן יתפלל לפיכך מתחילה בבריאות המולן

ספר אבודרham ברוך שאמר ופסוקי דזמרה

ותמצא כי יש בברכה זו רמז לעשרה מאמורת שבין נברא והעולם. כיצד ברוך שאמר זהו כל כל העשרה מאמורות. ברוך עשה בראשית נגד מאמר ראשון שהוא
ברוך אומר ועשה כנגד מאמר שני שהוא ואמר אליהם כי או. ברוך אומר ועשה שני' ויהי או. ברוך גור ומקים כנגד מאמר ג' וזה שנזר
שלא יתערבו המים ומকים שנא' ויעיש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים. ברוך מרחים על הארץ כנגד מאמר ד' שהוא יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה, וזה שריחס על הארץ נתהנת ולייכסה המים. ברוך מרחים על הארץ כנגד מאמר חמישין שהוא ואמר אליהם תודש הארץ וזה שוריחס על הארץ
שהchein להם דשאים לאכול, ברוך מעביר אפה נגד מאמר שיש שהוא ואמר אליהם יהי מאורות בركיע השמים להאר על הארץ, שעד עתה לא נטלו המאורות ברכיע.
ברוך משלם שבר טוב ליראיו נגד מאמר שביעי שהוא ואמר אליהם ישרצו המים שרענן נפש חייה, וכותיב בו ויברא אליהם את החנינים הגדולים תנינם כתיב, ודרשו
רובתוינו (ב' עד, ב') שהוא לוייתן ובן זוגו שבראמ זכר ונוקבה והרג את הנוקבה ומלהה לצדייקם שאם יפרו וירכו לא תקדים העולם לפניהם. ברוך שאין לפניו עליה ולא
שכחחה ולא משואה פנים ולא מחק שוחר כנבר מאמר שמי שיש הוא ואמר אליהם הווצא הארץ ונש חייה למינה, כלומר שאין לפניו עליה ולא רצה שיזיק מין לשאינו
מינו. ולא שכחחה על המינים החולכים לשאים מינם שוכח לפרט להם את דיןיהם ועל כן ייה יראים לכלת לשאינו מינם. ולא משואה פנים שהרי אומר עץ פרי עושה
פי למיינו ואלו לא היה מצה רך לחיות ולברמות היה דומה למשואה פנים. ולא מחק שוחר מהמשונים את גזרותיו. ברוך אל כי לעודוקים לנצח כנגד מאמר תשיעי שהוא
ויאמר אליהם געשה אדם בצלמנו כדמותנו וג' שכיוון שבועלם כל אדם נברא בצלם ודרמת הבורא הוא עדות ורואה שהBORAH חיוקים לעוד ולנצח נצחים שאם לא כן ה'י
משונים ב'יא לבמה פנים ולדמות אחר. ברוך אתה ה' אל לנו מל' העולם המליך הגודול והקדוש אב הרחמן מחולל בפי עמו. כנגד מאמר עשייה שהוא (ברא, א, כח) ויאמר
לهم אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וככשווה. נמצאו של בני אהם חביבים להללו ולשבחו ולפאות יותר מכל ברייתו שהדרם הוא השולט על כל שאר הבריות הרי כאן
רמז לעשרה מאמורת. ומה שאומר אחר כן (שם א, כט) ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב וזרע וזה והוא יאנו מאמר של צויל אלא בא להתייר להם כל עשב לאכלה.

תוספות ר' י"ד מסכת ראש השנה זף לב עמוד א

עשירה מאמורת ויאמר אלהים יהיו או רקי' רקי' תרי' יקו המים תלת תדרש הארץ ארבע יהי מאמורת חמשה ישרצ'ו המים ששה תוצאה הארץ שבעה נעשה אדם שמננה
הנה נתתי לכם את כל עשב איינו שם שום יצירה לא טוב החיים האדם לבדו תשעה שבכו יציר חוה הר' תשעה: